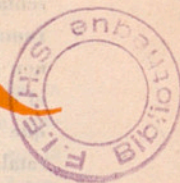

GERMANOR

REVISTA dels CATALANS de XILE

SUMARI

EDITORIALS: Sant Jordi, catalans! ... Llibertat de premsa? ... Proclamació de la República Catalana.

CARTA ALS CATALANS: Màcia i la unitat Nacional.

ARTS I LLETRES: Notícia sobre Claudi Tarragó — Publicacions de Montserrat — Biografies catalanes.

CARTA DE BARCELONA: Liquidació de l'afer Galinsoga.

INFORMACIONS I COMENTARIS: El President d'Euscadi — Jocs Florals — Patronat de Cultura Catalana popular.

CRONICA DE LA COL·LECCION TIVITAT.

DIRECCIÓ - ADMINISTRACIÓ

INSTITUCIÓ DE

CULTURA CATALANA

CENTRE CATALÀ

Merced 738 — Casilla 2278

SANTIAGO DE XILE

SANT JORDI, CATALANS!

El sentiment nacional de Catalunya es torna sovint vacil·lant. Conserva, però, sempre a través de les edats, alguns tresors perennes que la salven: un d'ells, ni ho cal dir, l'idioma; un altre, l'escut secular intangible; espurnes de tradicions i costums que es revelen, per exemple, en les danses populars o palatines; i, resplendor de la gran literatura medieval, infinites cançons i algunes llegendes.

D'entre les llegendes, una de les més significatives és la del cavaller Sant Jordi. Però ¿per què els catalans la conserven tan amorosament?... ¿Per què van elegir Sant Jordi per Patró?... Fou ben bé a causa de la llegenda?... En cada llegenda s'amaga un principi de veritat que, com una rel, la nodreix i li dona vida. De vegades aquesta veritat és més bella que la llegenda. Ho és en aquest cas. Car el que sabem, en veritat, de Sant Jordi és que fou un noble cavaller nascut en una ciutat grega i que, convertit al cristianisme, fou decapitat per negar-se virilment a abjurar.

La fama del seu coratge, de la seva fermesa a defensar un ideal s'espargí pel món i es van començar a ordir al seu entorn tot d'absurdes històries: que havia alliberat la seva província de l'escomesa de bèsties molt feres, potser infernals; que havia salvat una donzella de les urpes d'un drac paorós... La imaginació cavalleresca de l'època donà pàbul a invencions tan rares. Els homes d'armes, perquè era Sant i cavaller, començaren a invocar-lo en els combats. No l'invocaven a causa de la llegenda, sinó del coratge. L'invocaven, sobretot, las hosts catalanes, en lluita contra els sarraïns. I en moments decisius, atent a aquesta invocació, se'ls apareixia un cavaller armat de totes les armes que resplendia en la seva blancúria i que els ajudava en l'escomesa. Era, naturalment, Sant Jordi. Negarem el miracle?... ¿Negarem que els ulls puguin veure el que l'ànim desitja?...

El cert és que aquelles hosts, que amb la seva empena donaven perfil i forma a la naixent nacionalitat catalana, en invocar Sant Jordi, en tractar d'imitar-lo, en elegir-lo per Patró de la nostra terra, el que pretenien era infondre a aquesta terra nostra les virtuts heroiques del sant cavaller, la seva noblesa, el seu idealisme. Comprometien en la seva empresa la Catalunya futura, ens comprometien a nosaltres mateixos...

(Segueix)

ANY XLIX

MAIG 1960

NUM. 600